

instytucję zamawiającą do wykluczenia oferenta, któremu w ciągu trzech lat poprzedzających przetarg udzieliła ona zamówienia, a następnie rozwiązała umowę ze względu na niezrealizowanie zamówienia w co najmniej 5 % wartości umowy.

Sentencja

- 1) Artykuł 45 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowań krajowych stanowiących, że poważne wykroczenie zawodowe, powodujące automatyczne wykluczenie danego wykonawcy z trwającego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego, zachodzi, gdy z powodu okoliczności, za które wykonawca ten ponosi odpowiedzialność, instytucja zamawiająca rozwiązała albo wypowiedziała wcześniejszą umowę w sprawie zamówienia publicznego, albo odstąpiła od umowy w sprawie zamówienia publicznego z danym wykonawcą, jeżeli rozwiązanie albo wypowiedzenie umowy, albo odstąpienie od niej nastąpiło w okresie trzech lat przed wszczęciem postępowania w toku, a wartość niezrealizowanego zamówienia wyniosła co najmniej 5 % wartości umowy.
- 2) Zasady i normy prawa Unii z zakresu zamówień publicznych nie uzasadniają tego, by w imię ochrony interesu publicznego oraz słusznym interesów instytucji zamawiających, jak również zachowania uczciwej konkurencji między wykonawcami, uregulowania krajowe, takie jak uregulowania będące przedmiotem postępowania głównego, zobowiązywały instytucję zamawiającą do automatycznego wykluczenia z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego wykonawcy w sytuacji takiej, o jakiej jest mowa w odpowiedzi na pierwsze pytanie.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) przeciwko Société Vinifrance SA

(Sprawa C-670/11) (¹)

(Ochrona interesów finansowych Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuły 4 i 5 — Kara administracyjna — Środek administracyjny — Rozporządzenie (EWG) nr 822/87 — Pomoc na prywatne składowanie zagęszczonego moszczu gronowego — Pochodzenie wspólnotowe — Rozporządzenie (EWG) nr 1059/83 — Umowa długoterminowego składowania — Artykuł 2 ust. 2 — Artykuł 17 ust. 1 lit. b) — Zmniejszenie pomocy z uwzględnieniem charakteru naruszenia)

(2013/C 38/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Strona pozwana: Société Vinifrance SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 2 ust. 2 i art. 17 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1059/83 z dnia 29 kwietnia 1983 r. w sprawie umów składowania wina stołowego, moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego (Dz.U. L 116, s. 77), przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 84, s. 1) oraz przepisów rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Wspólnotowa pomoc na składowanie zagęszczonego moszczu gronowego przyznawana w zamian za zawarcie z krajową agencją interwencyjną umowy składowania — Nabycie przez producenta moszczów gronowych od fikcyjnego lub nieistniejącego przedsiębiorstwa — Pojęcie „właściciel” w rozumieniu tego rozporządzenia — Rozporządzenie ustanawiające program pomocy unijnej i nieprzewidujące w przypadku uchybienia jego przepisom systemu środków i kar — Określenie tego systemu w przypadku naruszenia interesów finansowych Unii

Sentencja

- 1) W sytuacji takiej jak będąca przedmiotem postępowania głównego, gdy nieistnienie spółki, co do której uważano, iż sprzedała moszcze gronowe, skutkuje tym, że nie może zostać ustalone wspólnotowe pochodzenie tych moszczów, producent, który nabył owe moszcze od tej spółki, nie może w każdym razie otrzymać pomocy w odniesieniu do składowania na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2253/88 z dnia 19 lipca 1988 r.
- 2) W okolicznościach takich jak będąca przedmiotem postępowania głównego:

— art. 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1059/83 z dnia 29 kwietnia 1983 r. w sprawie umów składowania wina stołowego, moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego, zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2646/1999 z dnia 15 grudnia 1999 r., nie może stanowić podstawy prawnej w celu wymierzenia kary za naruszenie przez producenta obowiązku, przewidzianego w rozporządzeniu nr 822/87, zmienionego rozporządzeniem nr 2253/88, zgodnie z którym moszcze gronowe mogące uprawnić do otrzymania pomocy w odniesieniu do składowania powinny być pochodzenia wspólnotowego;

— w braku zarówno w przepisach sektorowych, jak i w przepisach krajowych przepisu przewidującego stosowanie kary, sporne nieprawidłowości nie mogą podlegać „karze” w rozumieniu

art. 5 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich; oraz

- władze krajowe są zobowiązane do stosowania środka administracyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia nr 2988/95, polegającego na żądaniu zwrotu tej nienależnie uzyskanej pomocy, pod warunkiem że zostanie ustalone, co podlega zbadaniu przez sąd odsyłający, iż obie umowy składowania będące przedmiotem postępowania głównego dotyczyły w części lub w całości moszczów gronowych, których nie można uznać za będące pochodzenia wspólnotowego i które zostały zmieszane w ramach czynności zagęszczania i składowania z moszczami gronowymi pochodzenia wspólnotowego.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-11/12) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli — Zmniejszenia lub wykluczenia z płatności w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności — Odpowiedzialność za cudze czyny)

(2013/C 38/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30,

s. 16) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli — Zmniejszenia lub wykluczenia z płatności w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności — Rolnik dzierżawiący od osoby trzeciej grunty rolne, który wyraził zgodę na rozrzucanie nawozów na tych gruntach przez tę osobę trzecią — Nieprzestrzeganie przez tę osobę trzecią wymogów podstawowych w zakresie zarządzania

Sentencja

Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy dokonywać w ten sposób, że nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności przez osobę, której przekazano grunt lub która takiego przekazania dokonała, prowadzące do zmniejszenia całkowitej kwoty płatności bezpośrednich lub wykluczenia z nich, należy w całości przypisać rolnikowi składającemu wniosek o pomoc.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2011.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 listopada 2012 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-1/11 SA) (¹)

(Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia na mieniu Unii Europejskiej)

(2013/C 38/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, avvocato)

Przedmiot

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia na mieniu Komisji w odniesieniu do kwot należnych Unii od Republiki Włoskiej i posiłkowo do ruchomości należących do Unii na terytorium Republiki Włoskiej — Uchylenie immunitetu Komisji — Artykuł 1 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej

Sentencja

1) Wniosek o dokonanie zajęcia zostaje oddalony.